GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

e unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 187. Mercurĭ, 26 Augustŭ (7 Septemvre). 1887.

Inmormêntarea lui T. Cipariu.

Dela Blașiu primirămŭ două raporturĭ despre decursulŭ ceremoniei funebrale a neuitatului Timoteu Cipariu.

Vedemŭ din aceste raporturĭ, că înmormêntarea s'a făcutŭ într'unŭ modŭ demnŭ de însemnătatea rĕposatului. Suntemŭ convinșĭ, că multŭ mai mare ar fi fostŭ numĕrulŭ acelora, carĭ au alergatŭ sĕ asiste la acéstă ultimă onóre ce i s'a adusŭ lui Cipariu, décă scirea despre mórtea lui s'ar fi rĕspânditŭ cu mai mare iuțélă pretutindenea.

Ceea ce ne mângăe mai multŭ în aceste triste momente este, că junimea română a ocupatŭ unŭ locŭ de frunte la manifestațiunile de doliu pentru perderea marelui dascălŭ românescŭ.

Primulŭ raportŭ ne împărtășesce decursulŭ înmormêntării în modulŭ următorŭ:

Blașiu, 5 Septemvre.

Timoteu Cipariu ne-a părăsitŭ, lăsându-ne în cea mai adêncă durere. A închisŭ ochii pentru totdéuna în 3 Septemvre st. n. diminéța între órele 3—4, în presența celui mai bunŭ amicŭ alŭ sĕu, ce-lŭ avea aicĭ. Mórtea lui a fostŭ neașteptată căcĭ numai o suferință de câteva ḍile l'a legatŭ de patŭ, așa că nicĭ nu se generalisase faima despre bolnăvirea sa, când spre durerea nóstră a tuturora amŭ fostŭ surprinșĭ cu jalnica scire, că elŭ a încetatŭ din viață.

In totŭ timpulŭ câtŭ a statŭ așeḍatŭ pe catafalcŭ a fostŭ privighiatŭ de teologĭ, carĭ ceteau la piciórele dênsului din sf. evangeliă. Deja în ḍiua primă arĕtau mai multe stindarde negre jalea, de care era cuprinsŭ Blașiulŭ întregŭ. Stindarde negre afară de cela dela casa decedatului, atêrnă încă și acum la gimnasiu, la seminariulŭ teologicŭ, la scólele normale, la scóla de fetițe și la casa orașului.

Deja a doua ḍi după mórtea neuitatului nostru învĕțatŭ au începutŭ sĕ soséscă cununile destinate de a se depune pe cosciugulŭ sĕu în semnŭ de stimă și venerațiune. Atarĭ cununĭ în ḍiua acésta au fostŭ aduse două, una a capitulului cu inscripțiunea: 1) »Prepositului sĕu capitululŭ metropolitanŭ;“ a doua a junimei academice, ce purta inscripțiunea: 2) „Marelui filologŭ, — junimea academică din Blașiu,“ ér în ḍiua a treia au sositŭ tóte celelalte, până cândŭ s'a începutŭ prohodulŭ, carĭ au fostŭ destulŭ de numeróse și frumóse.

Ele aveau următórele inscripțiunĭ: 3) »Ilustrului și binemeritatului bărbatŭ Timoteiu Cipariu o dedică preoțimea Mureșului (făcută din ștejarŭ cu ghindă) 4) „Marelui literatorŭ românŭ Timoteu Cipariu« — inteligința din Clușiu, 3 Septemvre 1887. 5) »Lui Timoteu Cipariu — Corpurile didactice din Blașiu 3 Septemvre 1887«, (cu florĭ de mirtŭ în formă de cruce in mijloculŭ unei cununĭ de frunḍe), adusă de corpulŭ profesoralŭ întregŭ și depusă după o scurtă alocuțiune întru vecĭnica amintire de prof. I. Germanŭ. 6) »Lui Timoteiu Cipariu, junimea studiósă dela gimnasiulŭ din Blașiu« (o liră de viorele cu unŭ buchetŭ de rose). 7) „Mai miculŭ ucenicŭ celui mai mare literatŭ“ dela d-nulŭ redactorŭ N. F. Negruțŭ, presentată în persónă de d-sa (o cruce învĕlită în catifea négră, cuprinsă de nu mĕ uita, tótă în mijloculŭ unui cercŭ de frunḍe suriu-negre) 8) »Lui Timoteiu Cipariu — „Gazeta Transilvaniei«, cunună de laurĭ de care atêrnă o pantlică tricoloră, destulŭ de lată, în capĕtŭ cu firŭ de aurŭ. 9) »Părintelui filologiei române — Românii din Turda și giurŭ“, (preserată cu lăcrimióre și rose.) 10) „Comitetulŭ Associațiunei transilvane« președintelui sĕu«. 11) »Șcóla civilă de fete cu internatŭ în Sibiiu președintelui »Associațiunei transilvane“ (întrețesută cu florĭ de acațŭ)“ 11) »Tributŭ alŭ stimei meritatului președinte alŭ „Assoc. Trans.“ despărțĕmêntulŭ 8 Alba-Iulia« și în fine 13) alŭ Pompieriiorŭ din locŭ fără nicĭ o inscripțiune.

Pe lângă aceste cununĭ, ca semnŭ alŭ consimțirei în durere și alŭ condolinții au mai sositŭ și telegrame din diferite părțĭ, și adecă:

„Conclusŭ. Comitetulŭ In corpore plécă Lunĭ diminéța la înmormêntare. Crișanŭ, secretarŭ“. Sibiiu.

»Inpărtășescŭ durerea causată prin perderea ilustrului Blășianŭ—Bianŭ“. Bucurescĭ.

„Intimŭ mișcatŭ de întristare pentru adormirea măritului prepositŭ Cipariu mĕ asociezŭ la condolința venerabilului capitulŭ. Fiă-i memoria binecuvêntată, țĕrîna ușóră și după merite-i glorificatŭ. — Micu, vicariu“. Făgărașŭ.

„Cu profundă durere aflândŭ perderea ilustrului nostru bărbatŭ de sciință Timoteu Cipariu, pĕtrunșĭ de sêmțĕmêntulŭ recunoscinții pentru meritele sale literare luămŭ parte la jalea generală a națiunei române pentru acéstă perdere nereparabilă. Românii brașovenĭ“. Brașov.

„Fiindŭ în munțĭ numai acum aflu trista veste despre mórtea ilustrului bărbatŭ Timoteu Cipariu. Primițĭ vĕ rogŭ espresiunea adêncei condolințĭ și scusațĭ absența mea dela înmormêntare. Eugenŭ Brote“. Sibiiu.

»România jună mișcată de durere plânge cu întregŭ némulŭ românescŭ mórtea membrului ei — onórea ei — a eruditului Cipariu. — Aurelŭ Popovicĭ, vice presidentŭ.“ Viena.

„Despărțĕmêntulŭ primŭ alŭ Associațiunei și în genere Românii din Țéra Bârsei pĕtrunșĭ de durere îșĭ es primă adênca lorŭ mâhnire pentru perderea ilustrului Timoteiu Cipariu. Durerea Blașiului, a acestui eminentŭ focularŭ alŭ culturei române, este durerea Românimei întregĭ. Comitetul despărțemêntului.“ Brașovŭ.

Conformŭ timpului fixatŭ în necrológe, prohodulŭ s'a începutŭ la 3 óre d. a. în casa capitulară, unde a locuitŭ multŭ regretatulŭ repausatŭ și de-aicĭ s'a transpusŭ cosciugulŭ în biserica catedrală. A oficiatŭ Escelența Sa D-lŭ Metropolitŭ Vancea dimpreună cu d-nii canonicĭ cei mai în vigóre, precum și cu unii d-nĭ protopopĭ, venițĭ anume pentru acésta ocasiune. Predică aicĭ i ținù d-nŭ Dr. I. Rațŭ. In aceea dênsulŭ arată în schiță biografică anulŭ nașterei, (1805) din ce părințĭ se trage, când a începutŭ a umbla la scólă și apoi diferitele demnitățĭ, la carĭ a ajunsŭ și activitatea sa.

Publiculŭ asistentŭ a fostŭ numĕrosŭ câtŭ numai se póte aicĭ, așa că atuncĭ când a sositŭ cosciugulŭ dela casa mortului biserica era îndesuită. După finirea serviciului divinŭ, prescrisŭ a se face în biserică, cortegiulŭ s'a pusŭ în mișcare spre cimitirŭ.

Când era sĕ se lase sicriulŭ în mormêntŭ, îșĭ ridicà d-lŭ prof. I. Germanŭ vocea, pentru ca în numele corpului profesoralŭ sĕ-șĭ ia rĕmasŭ bunŭ dela mortŭ care a făcutŭ atâtŭ de multŭ pentru gimnasiulŭ, ce acum îlŭ jălesce, atâtŭ ca profesorŭ, câtŭ și ca directorŭ și apĕrătorŭ alŭ principiilorŭ sale sănătóse filologice.*)

După aceea pășì la marginea mormêntului, îmbĕtrânitulŭ în lupte, venerabilulŭ nostru bărbatŭ G. Barițiu. D-sa a schițatŭ activitatea sa, pe câmpulŭ literaturei și alŭ luptelorŭ naționale: enunță că deplânsulŭ a fostŭ bărbatulŭ, care a opinatŭ, că Românii trebue sĕ-șĭ îndrepte seriósa atențiune asupra fragmentelorŭ vechĭ, că dênsulŭ a îndemnatŭ pe amicii sĕi a înființa o fóiă periodică, că dênsulŭ și-a esprimatŭ părerea, ca sĕ se pună pe hârtiă tesaurulŭ, ce zace ascunsŭ în poporŭ, că dênsulŭ a insistatŭ ca Românii se lapede literile cirile, ce-au deformatŭ limba, și sĕ adopteze cele străbune, ca așa sĕ pótă veni în mai strênsă legătură cu consângenii din apusŭ și că dênsulŭ s'a espusŭ periculului pentru causa poporului sĕu, luândŭ în mână, cândŭ credea a fi oportunŭ, péna și lăsându-o sĕ stea la o parte, când i se părea, că e chematŭ a-șĭ împlini altfelŭ datoria sa față cu națiunea, care l'a crescutŭ, și în fine îlŭ încredințéză pe confratele sĕu de lupte, ca sĕ comunice lui Petru Maiorŭ, Clain și Șincai, că ostenelele lorŭ au avutŭ de urmare fructŭ binefăcĕtorŭ, și terminà esprimându-se că póte acușĭ se vorŭ întêlni amêndoi în altă viéță.

Vorbirea interesantă și frumósă a d-lui G. Barițŭ, însărcinatŭ a-șĭ lua rĕmasŭ bunŭ dela repausatulŭ în numele comitetului „Associațiunei transilvane“ și a membrilorŭ ei, a fostŭ emoționătóre, așa că asistenții adunațĭ în jurulŭ mormêntului au începutŭ a lăcrima. Ba eu ḍicŭ, acela, care nu s'a simțitŭ emoționatŭ, ca sĕ verse o lacrimă la vorbele bĕtrênului luptătorŭ, nu póte sĕ cuprindă în sufletulŭ sĕu vr'unŭ simțĕmêntŭ nobilŭ pentru românismŭ.

Ai perdutŭ națiunea mea dulce unŭ geniu alŭ tĕu, plânge acum, plânge, căcĭ tu sci bine a o face acésta, fiindŭ în lacrimĭ crescută, plânge, ḍicŭ, pentru că numai D-ḍeu scie, când va mai apăré pe cerulŭ vieții tale unŭ fiu credinciosŭ, ca celŭ perdutŭ acuma, plânge împreună cu mine!!

I. D.

*) Spațiulŭ nepermițêndu-ne aḍĭ, vomŭ publica vorbirile d-lui Dr. Rațŭ și Germanŭ în numĕrulŭ următorŭ.
Red.

Posițiunea prințului de Coburg în Bulgaria

Precum s'a lățitŭ din Sofia sgomotulŭ, s'a descoperitŭ acolo o conjurațiune militară contra prințului Ferdinand de Coburg și au fostŭ arestațĭ în urma acésta cincĭspreḍece oficerĭ. Nu-i vorbă, până acum acest sgomotŭ n'a fostŭ nicĭ desmințitŭ, nicĭ confirmatŭ, dér, după cum 'i se scrie din Bucurescĭ ḍiarului „Neue freie Presse“, călĕtorii ce vinŭ din Bulgaria istorisescŭ deopotrivă, că atitudinea armatei față cu noulŭ principe nu e de natură a deștepta încredere și că posițiunea prințului de Coburg față cu armata bulgară e multŭ mai grea de cum fusese posițiunea prințului de Battenberg după întórcerea sa în Bulgaria. E destulŭ de semnificativŭ, că și în cercurile emigranțilorŭ bulgarĭ se observă o mare mișcare. Se pare că ei contéză pe unŭ „incidentŭ neprevĕḍutŭ“, în urma căruia cei fugițĭ din țéră sĕ se pótă întórce liberĭ. Décă misiunea generalului Ernroth va deveni realitate, atuncĭ suntŭ de așteptatŭ celŭ puținŭ nouĕ încercărĭ de revolte, prin care între împrejurărĭ ar puté fi atinsă indirectŭ și România.

„Borsen-Zeitung“ află din Bucurescĭ, că deja emigranții Bulgarĭ din România și Rusia sudică se mișcă. Mulțimea emigranțilorŭ s'a dusŭ în susulŭ Dunărei și se bănuesce, că vorŭ întreprinde în curêndŭ o nouă acțiune contra guvernului bulgarŭ.

Crisa ministerială este terminată. Noulŭ ministerŭ s'a constituitŭ după cum urméză: Stambulov, președinte alŭ consiliului și ministru de interne. Stoilov, justiție. Naciević, finanțe. Stranschy, afacerĭ streine. Jivkov, instrucțiune publică. Mutcurov, rĕsboiu.

Adunarea generală a Associațiunei.

Sibiiu, în 19 Augustŭ 1887.

(Urmare.)

Séra se dete concertulŭ reuniunei române de cântărĭ din Sibiiu în Pavilionulŭ din grădina „Hermann«, fiindŭ ocupată sala festivă de Exposiția de artă arangiată de Sasii sibiienĭ. Publiculŭ, care a luatŭ parte la Concertŭ, a fostŭ fórte numĕrosŭ, așa că nicĭ nu mai încăpea în pavilionŭ. Vĕḍui și mulțĭ străinĭ. Cu toții eramŭ nerăbdătorĭ de a vedea începêndu-se concertulŭ.

Numĕrulŭ primŭ din programŭ a fostŭ: Ouvertura la opera „Wilhelm Tell« de I. Rossini, esecutată de musica orășenéscă. Orĭ câtŭ de nimerită se pare a fi fostŭ acéstă piesă pentru deschiderea concertului din punctŭ de vedere alŭ artei musicale, după a mea părere era cu multŭ mai potrivitŭ cu disposițiunea momentană a publicului, décă se esecuta vre o ariă frumósă românéscă, care sĕ-lŭ însuflețéscă mai multŭ. După acésta urmà o ariă pentru alto din poema romantică „Cruciații“ de N. W. Gade, esecutată de D-na Brote, cu multă artă. Aplause nesfêrșite salutară vocea melodiósă a D-nei Brote, care ne delectà încă odată prin Solo în cântecele toscanice. Intre vii aplause urcà podiulŭ distinsa pianistă și gentila D-șóră Elena Florianŭ, care esecutà cu multă măestriă Sonata op. 57 pentru piano de L. v. Beethoven. Ultimele vibrațiunĭ ale pianului fură întêmpinate cu aplause frenetice și amabila concertistă, rechiămată de a doua óră, intonà spre marea mulțămire a publicului, »Ilustrațiunea română“ de Karass. Pare că săltaĭ de bucuriă la sunetulŭ melodiosului imnŭ „Deștéptă-te Ro-

mâne“, repetatŭ de câteva orĭ la finea acestei piese, care te însufleţia. Vii şi sgomotóse aplause după acéstă piesă. Urmară apoi „Cânturĭ de iubire“, compuse pentru patru mânĭ de I. Brahms pentru corŭ mixtŭ, cu acompaniare de piano, esecutate de corulŭ Reuniunei. Esecuţiunea acestorŭ cânturĭ n'a lăsatŭ nimicŭ de doritŭ, spre lauda bravului conducĕtorŭ, a D-lui G. Dima. La succesulŭ acestei piese au contribuitŭ şi d-lŭ şi d-şóra de Heldenberg, carĭ au avutŭ bunávoinţa de a acompania diferitele piese.

Incă câteva momente plăcute ne procură d-şóra E. Florianŭ prin executarea pe piano a piesei »Valse de l'opéra Faust“ de Gounod pour le piano par F Liszt, justificândŭ pe deplinŭ frumosulŭ nume ce şi l'a câştigatŭ la conservatoriu, ceea ce se putéu constata din viile semne de mulţămire ale publicului. D-lŭ Isaia Popa, prin vocea-i plăcută şi sonoră, cunoscută deja publicului nostru, esecută cu multŭ succesŭ o arie pentru „Basŭ“ din oratoriulŭ „Paulus« de F. Mendelssohn-Bartholdy. Strigăte repeţite de „Bravo“ rechiămară pe d-lŭ I. Popa. Publiculŭ a aşteptatŭ sĕ audă şi o doină, dér dorinţa nu i s'a împlinitŭ, din ce causă nu scimŭ. Fórte bine fură primite din partea publicului şi cântecele toscanice, pentru corŭ cu solo şi acompaniare de piano de R. Weinwurm.

Scurtŭ: putemŭ dice că pe câtŭ de numĕrosŭ a fostŭ publiculŭ la concertŭ pe atâtŭ de bunŭ a fostŭ şi succesulŭ, ceea ce servesce spre laudă în deosebĭ bravului conducĕtorŭ, G. Dima. Cu tóte acestea trebue sĕ dau espresiune unei păreri, care a fostŭ din mai multe părţĭ esprimată, că adecă efectulŭ ar fi fostŭ întreitŭ, décă programa conţiné celŭ puţinŭ douĕ piese românescĭ mai multŭ séu mai puţinŭ artistice.

Lunĭ în 17 (29) Augustŭ se ţinù a doua şedinţă a adunării generale. Românulŭ din fire mai boerosŭ demonstră acésta şi de astădată, căci abia după 10 óre se vedea în spaţiósa sală unŭ numĕrŭ de membrii destulŭ de micŭ de altcum, dér cu care totuşĭ se putea deschide şedinţa. D-lŭ preşedinte I. Bologa, după ce dă cetire telegramelorŭ venite din mai multe părţĭ, pune la ordinea dilei: autenticarea procesului verbalŭ alŭ şedinţii premergĕtóre, care pre lângă câte va observaţiunĭ se dechiară de verificatŭ. Urméză raportulu comisiunilorŭ alese în şedinţa primă. Dr. V. Babeşŭ, raportorulŭ comisiunei pentru censurarea raportului comitetului şi a propunerilorŭ şi interpelărilorŭ, anunţândŭ că comisiunea s'a ocupatŭ numai cu raportulŭ comitetului, arată 8 puncte în privinţa cărora are de a face propunerĭ speciale. Cele 8 puncte suntŭ: 1. Adunarea generală sĕ recunóscă că comitetulŭ a fostŭ necesitatŭ sĕ trécă preste sumele preliminate în ce privesce reparatura edificiului Asociaţiunii. 2. Sĕ se pertracteze separatŭ cestiunea fundaţiunii celorŭ 42 de comune pentru înfiinţarea unei scolĭ capitale în Dobêca. 3. Sĕ se voteze mulţămită protocolară comitetului Asociaţiunii în genere şi în specie d-lui Baronŭ de Ursŭ şi d-lui Dr. D. P. Barcianŭ pentru organisarea şi conducerea şcólei civile de fete. 4. Comitetulŭ sĕ facă câtŭ mai repede toţĭ paşii necesarĭ spre a se dobêndi dreptulŭ de publicitate pentru susŭ numita şcólă. 5. Eventualele deficite ale şcólei sĕ se acopere din mijlócele speciale menite spre acestŭ scopŭ, séu disponibile séu carĭ se vorŭ aduna în viitorŭ. 6. Sĕ se priméscă propunerile făcute de comitetŭ în raportulŭ sĕu. 7. Adunarea generală sĕ întăréscă definitivŭ alegerea provisoriă făcută de comitetŭ a secretarului II şi a controlorului. 8. Sĕ se ia la cunoscinţă punctulŭ din raportulŭ comitetului, care amintesce despărţĕmintele Associaţiunei, carĭ mai alesŭ au escelatŭ prin activitatea şi zelulŭ lorŭ, ér celorlalte despărţĕminte sĕ li se aducă acésta la cunoscinţă ambiţionându-le a lucra pe întrecute la promovavarea frumóselorŭ scopurĭ ale Associaţiunei. Totŭ aci se mai propune ca adunarea generală sĕ-şĭ esprime condolenţa faţă cu membrii decedaţĭ ai Asociaţiunei dela ultima adunare prin sculare, ceea ce se şi îndeplinesce. Tóte propunerile comisiunei se primescŭ unanimŭ, afară de punctulŭ 7, care forméză punctŭ separatŭ în ordinea de di.

Punêndu-se la ordinea dilei cestiunea fundaţiunii fostului comitatŭ Dobêca, D-lŭ Babeşŭ propune în numele comisiunei, ca adunarea generală sĕ nu ia acum hotărîre definitivă de a abandona causa séu nu, ci sĕ insĕrcineze pe comitetŭ ca în timpulŭ celŭ mai scurtŭ se facă totŭ posibilulŭ pentru de a ajunge în posesiunea actelorŭ originale şi autentice, publicate în copii prin jurnalele nóstre, ér pe basa acestora şi în urma cercetării făcute în cestiune, proxima adunare generală va puté lua hotărîrea cea mai potrivită.

In contra acestei propunerĭ s'a ridicatŭ d-nulŭ G Bariţiu susţinêndŭ părerea comitetului, că deórece Associaţiunea nicĭ n'a fostŭ insciinţată despre înfiinţarea numitei fundaţiunĭ la 1862, nicĭ nu crede că este îndrepţăţită a se amesteca într'o afacere, care póte da ansă la încurcăturĭ, cu atâtŭ mai multŭ cu câtŭ nu avemŭ date positive décă esistă séu nu în originalŭ actele, de carĭ a fostŭ vorba în diare. Decĭ e contra propunerii comisiunii şi susţine propunerea Comitetului de a trece peste acéstă cestiune la ordinea dilei. Mai vorbescŭ în contra propunerii comisiunei d-nii: presidentŭ I. Bologa, I. V. Russu, I. Puşcariu etc. ér pentru propunerea comisiunii d-nii Babeşŭ, Mangra, Tilea, I. Crişanŭ, Cimponeriu, George Popŭ etc. şi în fine cu majoritate absolută de voturĭ se primesce propunerea comisiunii.

După acestea luà cuvêntulŭ D-lŭ I. Coroianŭ, raportorulŭ comisiunii pentru censurarea socotelelorŭ şi a proiectului de bugetŭ presentate de comitetŭ, carĭ se primescŭ întocmai fără nicĭ o observaţiune.

Fiindŭ la ordinea dilei alegerea secretarului II. alŭ Associaţiunei şi alŭ controlorului pe periodulŭ presentŭ 1887—1890, se proclamă cu aclamaţiune în postulŭ primŭ D-lŭ Dr. I. Crişanŭ şi în alŭ doilea D-lŭ Nicanorŭ Frateşŭ.

Cu autenticarea procesului verbalŭ din acéstă şedinţă rĕmâne însărcinatŭ Comitetulŭ, ér în privinţa defigerii locului pentru viitórea adunare generală, D-lŭ I Crişanŭ, advocatŭ în Abrudŭ, în consonanţă cu dorinţa esprimată într'o telegramă venită din Abrudŭ, invită şi verbalŭ pe Associaţiune a ţiné Adunarea generală în anulŭ viitorŭ la Abrudŭ, ceea ce se primesce cu strigăte de „Sĕ trăéscă.“ D-lŭ presidentŭ închiendŭ şedinţa a doua şi ultimă a adunării acesteia, mulţămesce participanţilorŭ pentru bunăvoinţa arătată în decursulŭ acestei adunărĭ şi termină cu cuvintele: „La revedere la anulŭ la Abrudŭ,“ care fù întêmpinată cu »Sĕ trăéscă.“

Cu acestea publiculŭ se depărtă din sala de şedinţe, promiţêndu-şi a se revedé în anulŭ viitorŭ în numĕrŭ cu multŭ mai considerabilŭ la adunarea generală în Abrudŭ. — Speriamo dunque! (Va urma)

SCIRILE DILEI.

Din Braşovŭ s'a adresatŭ la Blaşiu următórea telegramă din incidentulŭ morţii lui Timoteiu Cipariu:

Capitolului metropolitanŭ.
Blaşiu.

„Cu profundă durere amŭ aflatŭ despre pierderea ilustrului nostru bărbatŭ de sciinţă Timoteu Cipariu. Pĕtrunşĭ de recunoscinţă pentru meritele sale literare, luămŭ parte la jalea generală a naţiunei române pentru acéstă perdere nereparabilă.“ **Românii braşoveni.**

—x—

Cetimŭ în „Revista Politică“ din Suceava: „Nu este mai nicĭ o singură lună, în care, după cum ne putemŭ încredinţa din diarele străine din ţéră, sĕ nu se înfiinţeze în satele şi oraşele de peste Prutŭ — în Bucovina — câte o „societate poporală ruténă séu polonă“ şi care în scurtŭ timpŭ sĕ nu aibă până la o sută de membrii, dintre carĭ partea cea mai mare suntŭ ţĕranĭ. In părţile locuite de Românĭ trecŭ nu numai lunĭ, ci chiarŭ şi anĭ întregĭ la mijlocŭ până ce se înfiinţéză o astfeliu de societate. Ba! ce este şi mai tristŭ. nicĭ chiar puţinele filiale ale societăţii „Scóla română«, carĭ s'au înfiinţatŭ în vr'o câte-va sate, nu dau mai nicĭ unŭ semnŭ de viéţă. Causa acestei stagnărĭ nu póte fi alta decâtŭ numai nepăsarea Românilorŭ nostri luminaţĭ dela celŭ mai mare şi păn' la celŭ mai micŭ, séu cum spune proverbulŭ: „dela Vlădică şi păn' la opincă.« care ajunge la culme. Décă ar avé ómenii nostri mai multŭ interesŭ, bunăvoinţă şi sirguinţă, atuncĭ tóte s'ar puté face, căcĭ ţĕranulŭ nostru nu e întru nimicŭ mai inferiorŭ ţĕranului ruténŭ, din contră în multe privinţe chiar mai superiorŭ.“ — Tristŭ de totŭ!

—x—

„Patrioţii“ din Teresiopole au propusŭ în representanţa orăşenéscă, ca sĕ alégă pe Kossuth cetăţénŭ onorificŭ. Representanţa a făcutŭ aşa de bine a trece peste propunere la ordinea dilei.

—x—

Direcţiunea postală din Sibiiu publică concursŭ pentru ocuparea postului de măgistru postalŭ în Jara, comitatulŭ Turda-Arieşŭ. Léfa: 150 fl. pe anŭ, 40 fl. cheltuelĭ de cancelariă, 480 fl. cheltuelĭ de transportŭ. Cauţiune 100 fl. Petiţiunile se adreséză în timpŭ de trei sĕptĕmânĭ la direcţiunea postală din Sibiiu.

—x—

Din Cluşiu se telegrafiază, că prinţulŭ de corónă Rudolfŭ împreună cu princesa Stefania şi cu archiducesa Elisaveta vorŭ veni la 2 Octomvre în Gurghiu la vênatóre. —

—x—

Pentru serviţiile aduse maghiarismului, ministrulŭ Trefortŭ »a mai pricopsitŭ“ pe următorii preoţĭ gr. orientalĭ: Iónŭ Bonea din Tolalgie, Hariton Bucurŭ din Şoica-Felmera, George Maierŭ din Andraşfalĕu, Dumitru Mardanŭ din Moha (?), Iónŭ Munteanŭ din Şomuşŭ, Petru Glodeanu din Busĕu (Berekszo). Iónŭ Popŭ din Remetea, Niculae Popovicĭ din Luncani, cu câte 50 fl. — Vorŭ rĕmâné neuitaţĭ.

—x—

In Seleuşulŭ-mare au arsŭ la 1 Septemvre n. 11 case împreună cu edificiile economice. Foculŭ a isbucnitŭ în şura cu bucate a preotului românŭ.

—x—

Direcţiunea postală din Sibiiu face cunoscutŭ, că cerculŭ ei de activitate s'a estinsŭ cu data de 1 Septemvre a. c. şi asupra serviţiului telegraficŭ şi că pe viitorŭ afacerile ce vorŭ veni înainte în părţile ardelene se vorŭ resolva de ea.

Escursiune la Sinaia! In diua de 11 Septemvre st. n. a. c. va fi în Sinaia o mare festivitate, cu care ocasiune se vorŭ celebra în Mănăstirea „Sinaia“ solemne servicii religióse, se va face iluminarea electrică a Castelului „Peleşŭ“ şi a Parcului regalŭ, asemenea

---

FOILETONU.

(45)

Misterele Veneţiei.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanŭ S. Spartali.*

XVI.

Cei Doi Foscari.

Bĕtrânulŭ doge simţise grozavŭ umilirile de pe timpulŭ ciudatului interogatoriu alŭ lui Martinengo, când vĕduse pe vinovatŭ transformându se în învinuitorŭ, numai din pricina complesenţei şi părtinirei membrilorŭ Consiliului. Insĕ vrea sĕ şĭ înghiţă singurŭ durerea şi rĕspunse nehotărîtŭ tuturorŭ întrebărilorŭ pe carĭ i le făcea Veneţia şi Felice Badoer.

Din diua aceea dogele nu se mai ivì în Consiliu: nu şĭ mai vedé de nicĭ o datoriă şi sta necontenitŭ în apartamentele sale, unde numai intimii sĕi erau primiţĭ, bine înţelesŭ şi logodnicii.

Francesco Foscari părea aşa de abătutŭ, încâtŭ Felice Badoer îşĭ amână plecarea pentru lagărulŭ dela Villafranca.

Insĕ bĕtrânulŭ fusese pusŭ în confidenţele planurilorŭ făcute de tinerĭ. Intr'o di elŭ începù sĕ se mire că planurile lorŭ nu se mai puneau în lucrare, şi ghicindŭ că Felice nu pleca numai fiindŭ că-lŭ iubea pe dênsulŭ, se prefăcù aşa de liniştitŭ, încâtŭ plecarea tênĕrului trebuì sĕ se hotărască definitivŭ.

După stăruinţa dogelui se hotără ca Veneţia sĕ în soţéscă pe mirele sĕu până la Verona. Fiametta trebuia sĕ plece ásemenea cu Ricardo.

Cu mare greutate se hotărâse bunulŭ gondolierŭ se însoţéscă în armată pe stăpânulŭ sĕu. Elŭ ar fi preferatŭ sĕ rămâe în Veneţia lângă draga lui Fiametta. Ricardo nu vedea nicĭ o nevoe ca sĕ-şĭ părăséscă gondola şi lagunele acestea, cari-i erau aşa de familiare, pentru ca sĕ se ducă sĕ mânuiéscă suliţa şi puşca. Cameristа, pentru ca sĕ convingă pe gondolierŭ că trebue sĕ se exileze pentru momentŭ, se silea sĕ-şĭ aducă aminte cu ce felŭ de argumente induplecase Veneţia pe logodniculŭ ei. Insĕ tóte argumentele acestea se încurcaseră fórte multŭ în crierulŭ Fiamettei şi lucrulŭ acesta se vedea din modulŭ cum vorbea. La puţinulŭ câtŭ pricepea, bunulŭ gondolierŭ rĕspundea prin observaţia acésta:

— Fiamina, Fiametta miă, mi se pare că este órecare deosebire între unŭ patricianŭ şi unŭ gondolierŭ, şi cuvintele aduse de pildă de signora Veneţia potŭ sĕ fiă bune pentru Felice Badoer, nu însĕ pentru gondolierulŭ Ricardo.

Vorbele acestea erau fórte adevĕrate. Fiametta care-lŭ pricepea sĕ făcea că se supĕră şi dicea bătêndŭ din piciorŭ şi strâmbându se:

— Şi décă vreau eu ca sĕ te porţi ca unŭ gentilomŭ!

Ér Ricardo începea sĕ rîdă cu hohotŭ

— Ecă ce va sĕ dică femeile! — dicea elŭ — totdéuna silindu-se sĕ rĕstórne logica. Dér nu-ţĭ mai aducĭ aminte de vremea când rîdeai de mine fiindŭ că eram îmbrăcatŭ cu o vestă de atlasŭ şi cu panglicĭ de mătase carĭ fâlfâiau ca nisce aripĭ pe umerii mei?

Fiametta se bosumflà.

— Ce mai este? întrebà Ricardo

— Este că una vorbescŭ şi alta gândescŭ! — rĕspunse Fiametta. — O cameristă nu póte avé aceleaşĭ cuvinte ca o dómnă mare şi adineaorĭ am greşitŭ când ţĭ am vorbitŭ eu ţie după cum a vorbitŭ stăpâna mea Felice. Acum însĕ sĕ-ţĭ spunŭ ce gândescŭ eu. Nu ţĭ-ar fi ruşine, ţie, gondoliere Ricardo, ca sĕ ţĭ laşĭ pe stăpânulŭ tĕu sĕ plece singurŭ la armată şi sĕ se expue singurŭ miilorŭ de primejdii carĭ ilŭ aşteptă acolo?

— Ai dreptate, nu mĕ gândisemŭ la asta! Nu se póte! dise gondolierulŭ ruşinatŭ.

— Vedĭ aşa!

— Dér nunta nóstră pe când rĕmâne, Fiametta dragă?

— Décă cumva vrei sĕ fii fricosŭ şi sĕ grăbescĭ diua aceea, te înşelĭ, Ricardo!

Gondolierulŭ se scărpină în capŭ şi nu rĕspunse numai decâtŭ. In sfîrşitŭ dise:

— Ai dreptate, Fiametto; eu nu trebue sĕ-mĭ părăsescŭ stĕpânulŭ. Unde se va duce elŭ mĕ voiu duce şi eu.

— Aşadér plecĭ la armată? întrebà camerista voiósă.

— Da, Fiametto, ne am înţelesŭ..., mĕ facŭ soldatŭ şi o sĕ mĕ întorcŭ sergentŭ ca Bartolomeo.

— Oh, tacĭ! nu vorbi de morţĭ! dise iute Fiametta puindu-i mâna pe gură.

Mititica Fiametta învineţise de odată. Numele rostitŭ cu nesocotinţă de Ricardo amintise fetei vedenia de pe lacŭ. I se părea că vede şi acum pe sergentulŭ

se va ilumina întregulŭ orașŭ. Cu acéstă ocasiune va circula la 11 Septemvre st. n. a. c. unŭ trenŭ spe cialŭ între Brașovŭ și Sinaia și retour, care va fi în legătură cu trenulŭ de plăcere, ce va sosi aci la Brașovŭ în ḑiua de 10 Septemvre a. c. din stațiunile căilorŭ ferate ungare. Plecarea din Brașovŭ la 5 óre 20 m. a. m. Sosirea la Brașovŭ la 12 óre nóptea. — Bilete pentru dusŭ și întorsŭ la acéstă escursiune se vorŭ libera numai la biroulŭ orășenescŭ alŭ căilorŭ ferate ungare (Strada Vămei Nr. 10), (numĕrulŭ membrilorŭ fiindŭ precisŭ) până în ḑiua de 9 Septemvre st. n. (óra 12 p. m.) cu următórele prețurĭ reduse: Clasa II. fl. 2.70, Clasa III. fl. 2.10. Informațiunĭ mai deslușite relative la trecerea frontierei și altele se dau la Biuroulŭ orășenescŭ alŭ căilorŭ ferate ungare din Brașovŭ, Strada Vămei Nr. 10, unde se mai primescŭ și inscrierĭ pentru participarea la prânḑulŭ socialŭ în Sinaia.

Hațegŭ, 13 Augustŭ 1887 st. n.

Subscrișii condușĭ de idea de a promova simțulŭ de păstrare și economiă la poporulŭ nostru, — convinșĭ fiindŭ, că orĭce scopurĭ salutare se potŭ ajunge mai cu înlesnire prin asociațiunĭ, amŭ luatŭ inițiativa înființărei unei associațiunĭ de anticipațiune și creditŭ cu reședința în Hațegŭ, cu următorulŭ programŭ:

I. Durata associațiunei e pe timpŭ nedeterminatŭ.

II. Titlulŭ associațiunei: »Hațegana«, associațiune de anticipațiune și creditŭ.

III. Scopulŭ e: a da împrumuturĭ, a primi banĭ spre păstrare și fructificare.

IV. Capitalulŭ associațiunei se va compune din celŭ puținŭ 100 părțĭ fundamentalĭ (acțiunĭ) à 50 fl. v. a.

V. Ca membru alŭ associațiunei póte fi orĭcine cu caracterŭ nepătatŭ, care va plăti la subscriere taxa de înscriere cu 2 fl. după fiă-care parte fundamentală (acțiune) și 2 fl. ca rată primă din o acțiune, restulŭ se va plăti, conformŭ dispozițiunilorŭ făcênde de adunarea generală constituantă, în rate lunare de câte 2 fl. v. a.

Fiă-cărui membru îi stă însĕ în voiă liberă a solvi și deodată suma întrégă, orĭ deodată mai multe rate din părțile fundamentalĭ (acțiunĭ).

Taxa de inscriere și rata primă e a se solvi imediatŭ la subscrierea cólei.

VI. Fundatorii associațiunei nu-șĭ reservă nicĭ unŭ dreptŭ prerogativŭ față de ceilalțĭ membri.

VII. Cu privire la art. de lege XXXVII din 1875 §. 152, subscrișii primescŭ pentru plătirile făcênde până la adunarea generală constituantă responsabilitatea solidară, asemenea și membrii fundatorĭ, prin subscrierea lorŭ pe cóla de subscriere, dechiară că iau asupră-le obligămêntulŭ prevĕḑutŭ în §. 153 alŭ citatului art de lege.

Dreptŭ aceea, încă în 12 Iunie a. c. în cointelegere cu mai mulțĭ cetățenĭ amŭ esmisŭ o cólă pentru subscriere de acțiunĭ.

Zelulŭ, cu care au fostŭ îmbrățișate subscrierile de acțiunĭ, nĭ a procuratŭ convingerea firmă, că basa înființărei acestei associațiunĭ și până acum e deplinŭ asigurată.

Ne ținemŭ însĕ de datorință și pe calea publicitățiĭ a atrage atențiunea onor. Domnĭ, carĭ voescŭ sĕ intre ca membri în sĕnulŭ associațiunei nóstre, sĕ binevoiéscă pentru subscriere și celelalte a se adresa la d. advocatŭ Michailŭ Bontescu în Hațegŭ.

Totŭ cu acéstă ocasiune, conformându-ne legilorŭ și prescriptelorŭ sustătătóre, ne permitemŭ cu tótă stima a invita pe Onor. Domnĭ membri subscribențĭ ai associațiunei nóstre, sĕ binevoiéscă a participa séu în persónă séu prin plenipotențiațĭ la adunarea generală constituantă, ce se va ține în 29 Septemvre 1887 st. n. la 11 óre antemeridiane în casa Domnului B. Popoviciu din piața Hațegului.

Obiectele de pertractare suntŭ: 1) Raportulŭ inițiatorilorŭ. 2) Constituirea adunărei. 3) Desbaterea și votarea statutelorŭ. 4) Alegerea directorului Associațiunei și a funcționarilorŭ. 5) Alegerea comisiunei de supraveghiare. 6) Alegerea consiliului administrativŭ. 7) Desemnarea foilorŭ pentru publicările associațiunei. 8) Eventuale propunerĭ.

Mihailŭ Bontescu, advocatŭ — **Alesandru Serafinŭ.**

Ioanŭ Munteanu.

Raportŭ polițienescŭ. — Cafenéua de nópte a Anei Minninger din Ulița négră »La călăréța de circŭ«, a fostŭ desființată de către magistratulŭ orășenescŭ ca autoritate industrială, la propunerea căpităniei orășenescĭ din causa faptelorŭ contrare ordinei și moralității ce se petreceau acolo.

Tinĕrulŭ Moise Vaketz din Russpulyana, în Galiția, venindŭ în Brașovŭ, visită tóte prăvăliile cerșindŭ banĭ. Poliția puse mâna pe elŭ, și dovedindu-lŭ că e unŭ cerșetorŭ vagabundŭ, îlŭ pedesi, rĕmânêndŭ sĕ-lŭ escorteze acasă la elŭ.«

Alaltaerĭ séra, móșa Rosina Gross, pe când mergea acasă, în Têrgulŭ Straelorŭ, fù lovită de dambla (apoplexă, gută) căḑêndŭ josŭ mórtă.

In 3 Septemvre n. câțĭva birjarĭ jucândŭ în câmpŭ, până la sosirea trenului, jocurĭ de hasardŭ, poliția dete peste ei și-i predete autorităților competente cu banii confiscațĭ cu totŭ.

Cristea Ana, pedepsită de mai multe orĭ pentru trândăviă, fù surprinsă erĭ cerșindŭ; după ce îșĭ va face pedépsa, va fi escortată.

Alaltaerĭ séra, căḑù calulŭ cu căruța unui locuitorŭ din Scheiu, probabilŭ din causa ruperei opritórei, în prăpastiă pe Obĕnŭ. Calulŭ murì și căruța se sfărîmă. Altă nenorocire nu s'a întêmplatŭ.

Dare de sémă,

asupra contribuirilorŭ incurse în favorulŭ scólei românescĭ gr. cat. din Lăpușulŭ ungurescŭ.

(Urmare).

Lista Nr. 41, din Lăpușulŭ-ungurescŭ, prin A. Latișŭ și I. Cohanŭ: A. Latișŭ și soția sa Eudochia n. Latișŭ 5 fl., Haraga Albertné 20 cr., Szepesi Elek 20 cr., Bartoky Ferencné 2 fl., Gáspár János a Györgyé 5 fl.. David Károly 50 cr., Farkas Vazul 1 fl., Szász Jozsef 2 fl., Batuza Filipŭ 1 fl., Szász Susana 10 cr., Lozi Sándor 50 cr., Ioanŭ Cohanŭ și soția sa Maria n. Farcașŭ 10 fl., Teodorŭ Farcașŭ 1 fl., dela d-nii gendarmĭ 1 fl., Kontras Samu 1 fl., Vasile Cohanŭ 40 cr., Topán János 20 cr., N. N. 200 fl. — Suma 231 fl. 10 cr. v. a.

Lista Nr. 8, dela d-lŭ Demetriu Indre, not. cerc. în Buciumĭ, nĭ s'a retrimisŭ gólă.

Lista Nr. 32, din Borcutŭ prin d-lŭ Ioanŭ Faurŭ: Bolbosŭ Pavelŭ 1 fl., Ioanŭ Faurŭ 1 fl., Ioanŭ Lesse 1 fl., Perhaița Pavelŭ 50 cr., și din mălaiulŭ vêndutŭ s'au incassatŭ 9 fl. 13 cr. — Suma 12 fl. 63 cr. v. a.

Lista Nr. 31, din Dămăcușenĭ, prin d-lŭ not. cerc. Albisi Károly: Albisi Károly 50 cr., Nicolau Cosma 50 cr., Németh János 20 cr., Molnár Sándor Dombi 10 cr., Alesandru Popŭ 1 fl., Ioanŭ Cosma a popii 10 cr., Ioanŭ Cosma fêtu 30 cr., Gavrilă Șanta 10 cr., George Ciocanŭ 10 cr., Alesandru Bodea, preotŭ 20 cr., Nicolau Bodea cantorŭ 20 cr — Suma 3 fl. 30 cr. v. a.

Lista Nr. 21, dela d-lŭ Dr. Vasiliu Lucaciu, preotŭ în Sisiescĭ 5 fl. 40 cr.

Lista Nr. 11. din Șomcuta-mare, prin d-lŭ Eliă Popŭ învĕț.: Iosifŭ Popŭ 1 fl., Andreiu Medanŭ 1 fl., Eliă Popŭ 1 fl. 50 cr., Pap Sándor 50 cr., Vasiliu Mica 1 fl., Victorŭ Marcu 1 fl., Nicolau Hossu 1 fl., Ioanŭ Marcu 50 cr., Nicolau Nilvanŭ 1 fl., Teodorŭ Blaga 1 fl. — Suma 9 fl. 50 cr. v. a.

(Va urma.)

Ultime sciri.

Viena, 5 Septemvre. — „Noua Pressă Liberă“ primesce o depeșă din Petersburgŭ conținêndŭ acéstă informațiune a ḑiarului „Swiit“: Patrioții bulgarĭ fără ajutorulŭ trupelorŭ rusescĭ vorŭ isgoni pe usurpatorŭ; celŭ multŭ nisce voluntarĭ rușĭ îi vorŭ ajuta, ceea ce Rusia va permite.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

BERLIN, 6 Septemvre. — Despre întêlnirea Impĕratului germanŭ cu Țarulŭ în cercurile bine instruite nu e nimicŭ cunoscutŭ.

BERLIN, 6 Septemvre. — „Nordd. Allg. Zeitung“ numesce întreprinderea prințului de Coburg o frivolitate, pentru care nicĭ măcarŭ aparența unei scuse nu esistă. Coburgul e consideratŭ ca purtătorulŭ numai alŭ politicei orleaniste.

LEMBERG, 6 Septemvre. — Localitatea Uhercze a arsŭ.

BONN, 6 Septemvre. — Erĭ s'a simțitŭ unŭ cutremurŭ de pămêntŭ însoțitŭ de o ușóră duruitură suterană.

DIVERSE.

Sultanulŭ și foile umoristice din Viena. — După cum cetimŭ în »N. W. Tgbl.«, Sultanulŭ nu prea are poftă sĕ vaḑă pe alții făcêndu-șĭ hazŭ de dênsulŭ. Foile de umorŭ ale Vienei cam au datina sĕ réḑă de înaltulŭ împĕratŭ din Stambulŭ și când acestorŭ foi le lipsescŭ caricaturile, Sultanulŭ e cea mai binevoitóre persónă, care se lasă a fi supusŭ risului comunŭ alŭ cetitorilorŭ. Celŭ puținŭ editorii foilorŭ umoristice așa credeau, dér se vede că Maiestatea Sa din Țarigradŭ crede altcum. De curêndŭ i-au căḑutŭ în mână Sultanului câteva numere din nisce foi umoristice vieneze, ale cărorŭ caricaturĭ și glume au adusŭ pe Sultanŭ într'o complectă furiă. Pe locŭ a și scrisŭ la Viena, cercândŭ pe procurorŭ sĕ facă pașĭ în privința acésta, ca Sultanulŭ sĕ fiă scosŭ din lista caricaturilorŭ atâtorŭ foi din Viena. Procurorulŭ a invitatŭ în biuroul sĕu pe toțĭ editorii foilorŭ umoristice la o oră anumită și i-a rugatŭ sĕ facă bine și sĕ cruțe pe Sultanulŭ cu glumele lorŭ, căcĭ la din contră póte sĕ vină lucru până la seriosŭ și, supĕratŭ de aceste glume, Maiestatea Sa își va rĕsbuna asupra supușilorŭ austriacĭ din Turcia. Firesce, procurorulŭ a rugatŭ numai pe editorĭ și a apelatŭ la patriotismulŭ lorŭ, sĕ nu mai ațîțe pe Sultanŭ, căcĭ a ordona sĕ nu facă acésta — nu stă în puterea procurorului. Editorii i-au promisŭ cu toții, că Sultanulŭ nu va mai juca rolŭ prin foile lorŭ. Și așa de acum înainte nu vomŭ mai afla mai multŭ anumitele rubricĭ prin foile de umorŭ, ca: »Sultanulŭ la prânḑŭ« ș. a. Se vede din gasta, că Sultanulŭ are și altfelŭ de grijĭ în capŭ, nu numai cestiunea Bulgariei.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Bartolomeo și pe tatălŭ sĕu sărindŭ ca doi dracĭ în mijloculŭ flacărilorŭ.

Lui Ricardo îi părù rĕu că mâhnise pe mititica lui Fiametta, de aceea îi luă mâna și i-o strînse ḑicêndu-i:

— Ce prostiă am făcutŭ, că am pomenitŭ numele acela ticălosŭ! Iartă-mĕ, Fiametto, și ține bine minte ce-țĭ spunŭ: Nu numai că plecŭ cu stĕpânulŭ meu, dér aḑĭ, ca și erĭ și ca și mâne, ca orĭ când și pentru orĭce am făcutŭ și voiu face voia ta și nimicŭ decâtŭ voia ta.

Tinerețea și frumósei fete îi veniră ér colorile frumóse în obrazŭ.

— Ești bunŭ băiétŭ, Ricardo! ii dise ea zîmbindŭ.

— Și tu, Fiametto, ești cea mai bună femeiușcă din câte se găsescŭ pe pămêntulŭ venețianŭ.

Étă dér în ce chipŭ se hotărî ca Ricardo sĕ însoțéscă pe Felice Badoer în lagărulŭ dela Villafranca.

Logodnicii plecaseră din Veneția într'o ḑi, încă din ḑorĭ, cu Ricardo, cu Fiametta și cu câteva alte slugĭ d'ale lui Felice Badoer. Cum ajunseră pe uscatŭ, Veneția și Fiametta se puseră într'o litieră care le aștepta. Felice mergea călare lângă trăsură. Ricardo și cu ceilalțĭ mergeau înapoi cu furgonulŭ care le ducea bagajele.

Merseră așa de iute, încâtŭ a doua ḑi spre sérŭ ajunseră în Verona.

Ne aducemŭ aminte, că în orașulŭ acesta trebuia Veneția sĕ se despartă de logodniculŭ sĕu. Însĕ incidentele celei de pe urmă fugĭ a lorŭ, povestite cu o căldură comunicativă, când de Felice Badoer și când de Fiametta, impresionaseră așa de tare pe fiica Adriaticei, încâtŭ voi sĕ asculte și cele mai micĭ peripeții ale acelei călĕtorii primejdióse. Veneția dorise mai cu deosebire sĕ se ducă chiar ea sĕ mulțuméscă bunului pescarŭ care, cu primejdia vieții sĕu celŭ puținŭ cu a libertății sale, avusese curagiulŭ (destulŭ de rarŭ atuncĭ la ómenii din poporŭ) sĕ găzduiască în coliba lui pe nisce fugarĭ, alŭ cărorŭ capŭ era pusŭ la prețŭ de către podestatulŭ Padovei.

De aceea, a doua ḑi de diminéță, în locŭ sĕ ia drumulŭ spre Veneția, fiica Adriaticei apucă drumulŭ spre laculŭ de Garda.

Când s'apropiară de Peschiera, Fametta porunci ómenilorŭ sĕ lase orașulŭ la stânga și sĕ apuce pe o potecă care ducea dreptŭ la lacŭ. Însĕ aci totulŭ era nou pentru Fiametta; înzadarŭ se uită ea prin prejurŭ, căcĭ nu ḑări nicĭ una din colibele acele ticălóse, unde odată s'adăpostise ea cu tovarășii ei. În loculŭ colibelorŭ pe carĭ le scia ea, acum vedea trei căsuțe nouĕ, órecum elegante în mijloculŭ unei grădinĭ marĭ care părea că ține de câte trele căsuțele.

In pragulŭ uneia din căsuțele acestea sta unŭ bărbatŭ în picióre, fumândŭ dintr'o pipă, cu boneta-i de pescarŭ înfundată pe urechĭ; însĕ cum vĕḑù pe străinĭ că s'apropiă, asvêrli și pipa și boneta și ḑise:

— Per Bacco! este signorulŭ Badoer!

— Chiar el! ḑise tênĕrulŭ apropiindu-se voiosŭ de pescarŭ.

— Oh, stăpâne! ce bucuriă pentru mine și pentru copilulŭ meu! — ḑise omulŭ de mare. — Însĕ Escelența vóstră abia cunósce loculŭ acesta! ḑise elŭ vĕḑêndŭ pe tênĕrŭ că se uită miratŭ împrejurŭ.

— Așa este, mĕ întrebŭ ce ursitóre bună a trecutŭ p'aci și a schimbatŭ într'o clipă colibele, pe carĭ le-amŭ vĕḑutŭ în nisce căsuțe așa de drăguțe, cum suntŭ acestea! rĕspunse Felice.

Pescarulŭ începù sĕ rîḑă cu hohotŭ.

— Ursitórea aceea ai fostŭ d-ta, Escelență. Numai dărniciei d-tale datorimŭ, prietinii mei și eu, aceste trei palate, afară de luntrea care'i legată colo și pe care amŭ făcut'o nouă! ḑise pescarulŭ.

Călĕtorii visitară cu deamĕruntulŭ câte trele căsuțele și primiră sĕ dórmă la bunulŭ pescarŭ. Acésta fù cea din urmă séră bună ce petrecù Veneția.

A doua ḑi, când se deșteptă, fiica Adriaticei se simți cuprinsă de o mâhnire nespusă. I se părea că o nenorocire mare o amerință pe ea și pe cei carĭ-i iubea.

Venise însĕ vremea despărțirii și fiica Adriaticei, însoțită de credinciósa sa Fiametta, luă drumulŭ spre Veneția, pe când Felice și Ricardo apucară spre tabăra dela Villafranca.

Fata însĕ nu vrù sĕ se 'ntórcă d'adreptulŭ în Veneția. Dorea, la întórcere, sĕ se opréscă puțin în schitulŭ Fetelorŭ Nobile, unde'șĭ petrecuse atâtea ḑile fericite — după cum spunea cameristei sale. Călugărițele primiră cu nespusă bucuriă pe fosta lorŭ școlară, pe aceea, pe care o iubiseră cu deosebire.

— Ai lăsatŭ unŭ golŭ mare între noi!... Nu cumva vii sĕ-lŭ împlinescĭ acum? îi ḑise starița.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 5 Septemvre st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	100 50
Rentă de hârtiă 5%	87.30
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 –
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 25
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C4.50
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104 70
Bonurĭ croato-slavone	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100. –
Imprumutulŭ cu premiu ung.	121.90
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124 25
Renta de hârtiă austriacă	81 30
Renta de arg. austr.	82 45
Renta de aurŭ austr.	112 80
Losurile din 1860	136.30
Acţiunile băncel austro-ungare	884 —
Act. băncel de creditŭ ung.	287.—
Act. băncel de creditŭ austr.	283.20
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.91
Napoleon-d'orĭ	9.95
Mărcĭ 100 împ. germ.	61.50
Londra 10 Livres sterlinge	125.60

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 21 Augustŭ st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	$91\frac{1}{2}$	$92\frac{1}{2}$
Renta rom. amort. (5%)	$95\frac{1}{4}$	$95\frac{3}{4}$
» convert. (6%)	$89\frac{3}{4}$	$90\frac{1}{4}$
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	35—	36—
Credit fonc. rural (7%)	$104\frac{3}{4}$	$105\frac{1}{2}$
» „ „ (5%)	$89\frac{1}{2}$	$90\frac{1}{4}$
» » urban (7%)	$103\frac{1}{4}$	$103\frac{3}{4}$
» » » (6%)	94—	95—
» » » (5%)	87—	$87\frac{1}{2}$
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.—	$14.\frac{1}{4}$
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 6 Septemvre st. n. 1887

		Cump.		Vênd.
Bancnote românescĭ	Cump.	8.66	Vênd.	8.68
Argint românesc	»	8.60	»	8.65
Napoleon-d'orĭ	»	9.96	»	10.–
Lire turcescĭ	»	11.23	»	11.29
Imperialĭ	»	10.21	»	10.27
Galbenĭ	»	5 86	»	5.90
Scrisurile fonc. «Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	-	99.–
Ruble Rusescĭ	»	109.—	»	110.–
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 441—1887.

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de alŭ doilea învĕţătorŭ la scóla gr. cat. din Ilva-mică, inspectoratulŭ scol. gr. cat. alŭ *Năsĕudului*, sĕ escrie cu terminulŭ de *20 Septemvre* a. c. st n. concursŭ.

Salarulŭ anualŭ împreunatŭ cu acestŭ postŭ este de 180 fl. v. a. de primitŭ în rate lunare anticipative.

Doritorii de a ocupa acestŭ postŭ au a-şĭ înainta cererile lorŭ instruite cu documentele prescrise în legea scol. despre cualificaţiunea lorŭ până la terminulŭ indicatŭ *la senatulŭ şcol. gr. cat. din Ilva-mică.*

Inspectoratulŭ şcol. gr. cat.

Nĕsĕudŭ, la 24 Augustŭ 1887.

Inspectoratulŭ scolasticŭ:

Gregoriu Moisilŭ,
vic. episc. foraneu.

3—3

Avisŭ d-lorŭ abonaţi!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe fâşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se aboneză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Peşta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ accelleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéţa.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Peşta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 min. după amédĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Săcuime* (S. Georgĭ): 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ*: 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Publicaţiunile „CANCELARIEI NEGRUŢIU,“

— GHERLA — SZ.-UJVÁR. —

AMICULŬ FAMILIEI. Ḑiarŭ beletristicŭ şi enciclopedicŭ-literarŭ cu ilustraţiunĭ, Cursulŭ XI. — Apare în 1 şi 15 ḑi a lunei în numerĭ de câte $1\frac{1}{2}$—$2\frac{1}{2}$ cóle cu ilustraţiunĭ frumóse; şi publică articlii socialĭ, poesiă, nuvele, romanurĭ, suvenirĭ de călĕtoriă ş. a. — Mai departe tractéză cestiunĭ literare şi scientifice, cu reflesiune le cerinţele vieţei practice; apoi petrece cu atenţiune viéţa socială a Româniloru de pretutindenea, precum şi a celorlalte poporaţiunĭ din patriă şi străinătate; şi prin umorŭ dulce şi satiră alésă nisuesce a face câte o óră plăcută familiei strivite de grijele vieţei; şi peste totŭ nisuesce a întinde tuturorŭ indiviḑilorŭ din familiă o petrecere nobilă şi instructivă. — Preţulŭ de prenumeraţiune pe anulŭ întregŭ e 4 fl. pentru România şi străinătate 10 francĭ — lei noi, plătibilĭ şi în timbre poştalĭ.

PREOTUL ROMÂN. Revistă bisericéscă, scolastică şi literară. Cursulŭ XIII. — Apare în broşurĭ lunare de câte $2\frac{1}{4}$—$3\frac{1}{4}$ cóle; şi publică articlii din sfera tuturorŭ sciinţelorŭ teologice şi între acestia mulţime de predice pe dumínecĭ, serbătorĭ şi diverse ocasiunĭ, — mai departe studii pedagogice, didactice şi scientifice-literarĭ. — Preţulŭ de abonamentŭ pe anulŭ întregŭ e 4 fl. — pentru România 10 francĭ — lei noi, plătibilĭ şi în bilete de bancă şi în timbre postalĭ.

A se adresa la „Cancelaria Negruţiu în Gherla — Szamosujvár, unde se mai află de vênḑare şi următórele cărţĭ:

Puterea amorului. Nuvelă de Paulina C. Z. Rovinarŭ. Preţulŭ 20 cr.

Idealulŭ pierdutŭ. Nuvelă originală de Paulina C. Z Rovinarŭ. Preţulŭ 15 cr.

Opera unui omŭ de bine. Nuvelă originală. — Continuarea nuvelei: „**Idealulŭ pierdutŭ**“ — de Paulina C. Z. Rovinarŭ. Preţulŭ 15 cr.

Fontâna dorului. Nuvelă poporală de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Codrénu craiulŭ codrului. Baladă de Georgiu Simu. Preţulŭ 10 cr.

Elŭ trebue sĕ se însóre. Nuvelă de Maria Schwartz traducere de N. F. Negruţiu. Preţulŭ 25 cr.

Branda séu Nunta fatală. Schiţă din emigrarea lui Dragoşŭ. Nuvelă istorică naţională. Preţulŭ 20 cr

Numerii 76 şi 77. Naraţiune istorică după Wachsmann, de Ioanŭ Tanco. Preţulŭ 30 cr.

Probitatea în copilăriă. Schiţă din sfera educaţiunei. După Ernest Legouvé, membru alŭ academiei francese. Preţulŭ 10 cr.

Barbu cobzarulŭ. Nuvelă originală de Emilia Lungu. Preţulŭ 15 cr.

Hermann şi Dorotea după W. de Goethe, traducţiune liberă de Constantin Morariu. Preţulŭ 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragediă în 5 acte, după Euripide, tradusă în versurĭ de Petru Dulfu. Preţulŭ 30 cr,

Petulantulŭ. Comediă în 5 acte, după Augustŭ Kotzebue tradusă de Ioanŭ St. Şuluţŭ Preţulŭ 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ţinută în sa'ele gimnasiului din Fiume prin Vinceţiu Nicóră prof. gimnas. Cu portretulŭ M. S. Regina României. Preţulŭ 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unŭ volumŭ de 102 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese şi arangiate. Preţulŭ redusŭ (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafirĭ şi viorele, poesii poporale culese de Ioanŭ Popŭ Reteganulŭ. Unŭ volumŭ din 14 cóle. Preţulŭ 60 cr

Tesaurulŭ dela Petrósa séu **Cloşca cu puii ei de aurŭ**. Studiu archeologicŭ de D. O. Olinesdu. Preţulŭ 20 cr.

Apologiă. Discusiunĭ filosofice şi istorice maghiare privitóre la Romanĭ, invederite şi rectificate de Dr. Gregoriu Silaşi. — Partea I. Paulŭ Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Preţulŭ 30 cr.

Renascerea limbei românescĭ în vorbire şi scriere invederită şi apreţiată de Dr. Gregoriu Silaşi. (Opŭ completŭ) Broşura I. II. şi III. Preţulŭ broş. I. II. câte 40 cr. — Broşura III. 30 cr. Tóte trei impreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului Românŭ Cartea I. II. III. IV. cuprinḑêndŭ materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ la tóte patru 1 fl., câte una deosebitŭ 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. cuprinda materii fórte interesante şi amusante. Preţulŭ 30 cr.

Colecte de Recepte din economiă, industriă, comerciu şi chemiă, pentru economĭ, industriaşĭ şi comercianţĭ. Preţulŭ 50 cr.

Economia pentru scólele popor. de T. Roşiu. Ed. II. Preţulŭ 30 cr.

Indreptarŭ teoreticŭ şi practicŭ pentru învĕţămêntulŭ intuitivŭ în folosulŭ elevilorŭ normalĭ (preparandiali), a învĕţătorilorŭ şi a altorŭ bărbaţĭ de scólă, de V. Gr. Borgovanŭ, profesorŭ preparandialŭ. Preţulŭ unui esemplarŭ cu porto francatŭ 1 fl. 80 cr. v. a. In literatura nóstră pedagogică abia aflămŭ vre-unŭ opŭ, întocmitŭ după lipsele scólelorŭ nóstre în mĕsura în care este acesta! pentru aceea îlŭ şi recomandămŭ mai alesŭ Directorilorŭ şi învĕţătorilorŭ ca celorŭ în prima liniă interesaţĭ.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Românĭ. De Vas. Gr. Borgovanŭ. Preţulŭ 15 cr.

Manualŭ de Gramatica limbei române pentru scólele poporalĭ în 3 cursurĭ de Maximŭ Popŭ profesorŭ la gimnasiulŭ din Năsĕudŭ. — Manualulŭ acesta este aprobatŭ prin Inaltulŭ Ministerŭ de cultŭ şi instrucţiune publică cu rescriptulŭ de dato 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Preţulŭ 30 cr.

Nu mĕ uita. Colecţiune de versurĭ funebralĭ, urmate de iertăciunĭ, epitafiă s. a. Preţulŭ 50 cr.

Carte conducĕtóre la propunerea calculărei în scóla poporală pentru învĕţătorĭ şi preparanḑĭ. Broş. I. scrisă de Gavrilŭ Trifu, profesorŭ preparandialŭ. Preţulŭ 80 cr.

Cele mai eftine cărţĭ de rugăciunĭ.

Mărgăritarulŭ sufletului. Carte bogată de rugăciunĭ şi cântărĭ bisericeştĭ fórte frumosŭ ilustrată. Preţulŭ unui esemplarŭ broşatŭ 40 cr. legatŭ 50 cr. legatŭ în pânză 60 cr. legatŭ mai finŭ 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de luxŭ 1.50—2.50.

Miculŭ mărgăritarŭ sufletescŭ. Cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ bisericescĭ — frumosŭ ilustrată pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Cu aprobarea jurisdicţiunei sup. bisericescĭ. Preţulŭ unui esemplarŭ broşatŭ 15 cr., — legatŭ 22 cr., legatŭ în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciunĭ şi cântărĭ pentru pruncii scolarĭ de ambe secsele. Cu mai multe icóne frumóse. Preţulŭ unui esemplarŭ trimisŭ franco e 10 cr.; — 50 esemplare costau 3 fl.; 100 esempl. 5 fl.

Visulŭ Prea Sântei Vergure Maria a Născĕtórei de D-ḑeu urmatŭ de mai multe rugăciunĭ frumóse. Cu mai multe icóne frumóse Preţulŭ unui esemplarŭ espedatŭ franco e 10 cr.. 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusŭ Christosŭ. Preţulŭ unui esemplarŭ legatŭ e 15 cr.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.